

dring. Hvis den Bevægelse, der er rejst i Ryslinge, er et Udtryk for, at der rundt omkring i Befolkningen er ved at rejse sig en levende Modstand imod den Tilbøjelighed, der er indenfor Folkekirken til at benytte Trosbekendelsen som et Slags Aag paa Befolkningen, som en Formel, der bogstavelig skal følges i tykt og tyndt, at der er en Bevægelse i Befolkningen for at kaste dette Aag af sig, for at det kirkelige, religiøse Liv kan røre sig friere, efter som Livets Former kræver det, føler jeg mig aldeles sikker paa, at en saadan Bevægelse vil brede sig — og det vil jeg ønske —, og da vil den ogsaa faa Styrke til før eller senere under den ene eller den anden Form at skabe de Ændringer i Ritualerne, som er nødvendige. Der vil til enhver Tid være en Kirkeminister i Danmark, som vil imødekomme en saadan levende Trang i Befolkningen. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Minister havde ment, at han paa det Grundlag, der forelaa, var berettiget til at gøre det. Men hvis det er en Bevægelse, der er Liv og Indhold i, betyder det jo ikke saa forfærdelig meget, om det bliver denne Minister eller en anden, som gør det, for saa lever Bevægelsen, og saa skaffer den sig ogsaa Plads og Raaderum i Fremtiden. Hvis Bevægelsen derimod ikke har saa bred en Fod at staa paa, hvis det skulde vise sig, at den mere var knyttet til en enkelt Person og til de Egenskaber, denne enkelte Person maatte have, ja, saa vil der jo ikke ske noget videre udover det, der er sket. Derfor tror jeg ikke, at man af Hensyn til denne Sag behøver at sætte noget særligt Apparat i Bevægelse.

Et Forslag af den Karakter som det, her foreligger, kan vi ikke, synes jeg, hvis det da kommer til at betyde noget — og det er jo Forudsætningen, naar man fremsætter og vedtager et saadant Forslag, at det kommer til at betyde noget —, i dette høje Ting sluge raat. Jeg synes ikke, man kan gaa til at vedtage det uden nærmere at have undersøgt Sagen. Det vilde lidet stemme med dette høje Tings Karakter. Jeg kan heller ikke se, at det er en Sag, hvormed det har overdreven stor Hast. Hvis man her i Tinget kommer til det Resultat, at det er en Sag, som er paakrævet, at det er nødvendigt at faa gjort noget,

at der foregaar en saadan Udvikling i vort Land, at de bestaaende Tilstande er uholdbare, ja, saa tror jeg ogsaa, der paa en eller anden Maade vil kunne skabes Enighed om at foretage Ændringer, men saa overhængende mener jeg efter den Opfattelse, jeg nylig har givet Udtryk, ikke, det er, og jeg skal derfor ved denne Behandlings Slutning tillade mig at foreslaa dette Forslag, der er af saa stort Omfang og saa usikkert i hele sin Konstruktion, henvist til Behandling i et Udvalg.

Kirkeministeren (Dahl): Baade den ærede Ordfører for Partiet Venstre og den ærede Ordfører for det radikale Venstre har været inde paa, at den egentlige Grund til Fremsættelsen af dette Lovforslag var Ryslingesagen. Det var det nu ikke, thi, som det allerede er sagt, er nærværende Lovforslags § 1 i nøje Overensstemmelse med den Dagsorden, som mit Parti stillede i Folketinget i 1922 ved Behandlingen af Loven om Bispevalg, og det var derfor min Pligt, naar et belejligt og passende Tidspunkt kom, at fremsætte denne Dagsorden i Lovs Form og søge at faa den vedtaget. Jeg var fuldstændig paa det rene med, at et saadant Forsøg vilde fremkalde nogen Uro, og derfor erklærede jeg, da jeg tiltraadte mit Embede, at jeg ikke havde i Sinde foreløbig at fremsætte et saadant Forslag. Jeg vilde ikke fremkalde kirkelig Uro. Der var saa mange dybt indgribende økonomiske og sociale Spørgsmaal, som trængte sig paa, at de kirkelige Spørgsmaal efter min Mening foreløbig maatte holdes i Baggrunden. Men naar jeg ikke kunde vedblive at bevare denne tilbageholdne Stilling, skyldtes det, at der fra anden Side blev fremkaldt Uro om kirkelige Spørgsmaal, og denne anden Side var det radikale Venstre, som rejste en meget heftig Debat om den Behandling, jeg har givet Ryslingesagen. Ingen har jo Ro længere, end ens Nabo vil, og derfor erklærede jeg under denne Debat, at hvis man var saa utilfreds med den kirkelige Administration, som man den Gang sagde, vilde jeg fremsætte et Forslag om Nedsættelse af et Udvalg som det, der her er Tale om. Hvis man fra det radikale Venstres Side ikke havde rejst en saa heftig